

Uchwała Nr XLIV/636/2010
Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 4 lutego 2010 roku

w sprawie nadania nazwy dla ronda na terenie miasta Kalisza

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Nadaje się nazwę dla ronda u zbiegu ulic: Stawiszyńskiej i Cypriana Godebskiego **Rondo Gen. Franciszka Altera**.
2. Lokalizacja ronda, o którym mowa w ust. 1 przedstawiona jest na mapie, stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Kalisza.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Uzasadnienie
do uchwały Nr XLIV/636/2010 Rady Miejskiej Kalisza
z dnia 4 lutego 2010 roku

w sprawie nadania nazwy dla ronda na terenie miasta Kalisza.

Rada Osiedla Majków wystąpiła z inicjatywą nadania nazwy na terenie Miasta Kalisza dla ronda u zbiegu ulic: Cypriana Godebskiego i Stawiszyńskiej **Rondo Gen. Franciszka Altera.**

Franciszek Alter urodził się 22 listopada 1889 roku we Lwowie. Edukację rozpoczął w II gimnazjum we Lwowie i kontynuował w Korpusie Kadetów przy 95. Lwowskim Pułku Piechoty. W latach 1909-1918 był kapitanem austriackiej piechoty. Służbę w odrodzonym Wojsku Polskim pełnił od roku 1918, szybko awansując na kolejne szczeble dowodzenia. Był uczestnikiem wojny z bolszewikami służąc w 12 Pułku Piechoty. W 1934 roku został dowódcą 14. Dywizji Piechoty w Poznaniu, a od 1936 roku dowodził 25 Dywizją Piechoty w Kaliszu. W dniu 19 marca 1938 roku został awansowany na generała brygady. Brał czynny udział w życiu Kalisza organizując zajęcia przysposobienia sportowego i zakładając kluby strzeleckie. W trakcie wojny z Niemcami stał na czele swojej dywizji w składzie Armii „Poznań” gen. Tadeusza Kutrzeby. W pierwszych dniach września 1939 dywizja brała udział w walkach na terenie Wielkopolski, skąd musiała się wraz z pozostałymi jednostkami Armii wycofać. Od 9 września uczestnicząc w bitwie nad Bzurą wykazał się wybitnymi umiejętnościami dowodzenia i szczególnym męstwem między innymi rozbijając 17 i 30 dywizję Wehrmachtu oraz odbijając Niemcom Łęczycę, Tum i Piątek. Po zakończonej bitwie nad Bzurą osłaniał odwrót Armii „Poznań”, przebił się na czele swej dywizji do Puszczy Kampinoskiej i brał udział w obronie stolicy na odcinku Warszawa-Zachód, za co zyskał wysokie uznanie dowództwa Armii „Warszawa”. W dniu kapitulacji Warszawy 28 września 1939 dostał się do niewoli niemieckiej. Niemcy, przenosząc go kolejno do różnych obozów jenieckich, proponowali przyjęcie niemieckiej listy narodowościowej. Po kolejnej zdecydowanej odmowie został z początkiem 1941 roku osadzony w obozie oficerskim w Murnau (Niemcy). Po długiej chorobie zmarł 23 stycznia 1945 roku. Od 1964 roku spoczywa na cmentarzu obozowym w Murnau. Odznaczony został między innymi: dwukrotnie Orderem Virtuti Militari, Orderem Odrodzenia Polski, Krzyżem Niepodległości oraz czterokrotnie Krzyżem Walecznych.

Biorąc pod uwagę zasługi oraz pamięć żołnierzy kroczących z Generałem szlakiem bojowym wiodącym od Krotoszyna przez Ostrów Wlkp., Kalisz, Uniejów, Łęczycę i Warszawę, nadanie zaproponowanej nazwy „Rondo Gen. Franciszka Altera” jest w pełni uzasadnione.

